

خالو قنبرراستگو خواننده پیشکسوت موسیقی جنوب ایران و نوازنده سازجفتی از وعده‌های عمل نشده مسئولان و توصیه اش به نسل جوان می‌گوید

خوشحالی زودگذر هنرمند خانه به دوش

موسیقی

نداسجانی

روزنامه‌نگار

«خواسسته‌ام از جوانان این است، زندگی و افکارخود را شاد نگه دارند و هیچ گاه هنرو بویژه موسیقی را کتانرگذارند و آن را فراموش نکنند؛ چرا که این هنر می‌تواند دنیای آنها را شاد نگاه دارد.» این بخشی از صحبت‌های قنبرراستگو است. موسیقیدان، خواننده جنوبی و نوازنده سازجفتی. نوازنده‌ای که پس ازسالیان سال فعالیت در عرصه موسیقی، در سسی و هشتمین جشنواره شرکت و اجرا داشته‌ام و سال ۱۳۶۶ نوانستم مقام اول نوازندگی جفتی را در این جشنواره کسب کنم و از آن سالها تا به امروز، امسال مورد تقدیرقرار گرفته‌م و بابت این اتفاق خوب از مسئولان برگزارزی، بویژه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی کمال تشکرها دارم چرا که این انتخاب برایم بسیار ارزشمند بوده و است.»

خالوقنبررا همگان می‌شناسند؛ بخصوص اهالی موسیقی. هم با هنرمندان موسیقی پاپ اجرای برنامه داشته وهم تصویری آشنا و مهربان برای اهالی تئاتر و تلویزیون است و بواسطه موسیقی زیبا و شادی که برای مردم اجرا داشته، نام و هنر خالوقنبر در خاطر آنان و مخاطبانش ماندگار شده و مورد احترام نسل جوان موسیقی جنوب ایران است.

تنها بازمانده نسل «نی جفتی»

او تنها بازمانده نسلی است که توانسته تا به امروز که ۷۴ سال سن دارد، موسیقی ناب منطقه‌اش را که همان «نی جفتی» است، سینه به سینه حفظ کند.سازیکه شور و عشقی وصف نشدنی درخود پنهان دارد و آژان شنیدگی می‌شود و آوایی که از آن خشک چوب برمی‌خیزد، نفس‌های گرم و سرزنده، این پیر هنرمند است که تا به آن سوی آنها هم رسیده‌ است. «جفتی» از سازهای شناخته شده جنوب ایران است و شیوه نوازندگی سخت و خاصی دارد و شاید به همین دلیل است که نوازندگان نسل جوان کمتر به آموختن آن روی می‌آورند. البته خالو قنبر، طی این سالها تلاش کرده رسالت خود را که همانا حفظ میراث ماندگار نیاکانش و مباینت این ساز کهن است، به درستی به سرانجام برساند و در این زمینه شاگردان بسیاری آموزش داده و تربیت کرده است وی دراین باره اظهار می‌کند:

«نی جفتی به شیوه‌ای که من

می‌نوازم پیش از این وجود نداشته چرا که می‌توانم با دیگر سازها چون سنتور، ویولن و ساکسیفون هم‌وا شوم و سازم را کوچک کنم و همین امر سبب ثبت این ساز در میراث فرهنگی شده است. البته فلسفه ساخت و اجرای این ساز به سال‌های بسیار دور برمی‌گردد و من توانستم از طریق گوشی این میراث قدیمی را حفظ کنم. این گوش کردن‌ها بیشتردر جشن‌ها و عروسی‌ها بود و بعد از آن به ساختن نی پرداختم و آرام آرام نواختن آن را آموختم که البته همیشه مخالفت و غرزدن‌هایی وجود داشت. بنابراین مجبور بودم به سمت جنگل بروم و به تنهایی تمرین کنم. آن دوران خانواده‌ها چندان به هنر بیما نمی‌دادند و درواقع هیچ علاقه‌ای هم به این کار نداشتند. زمانی که ۲۴-۲۵ ساله بودم و ساز می‌نواختم خانواده‌ام می‌گفتند چرا لوطی شده‌ای! آنها حتی به هنرم پی نبرده بودند. بنابراین از بین خواهرو برادرایم تنها من به‌دنبال موسیقی رفتم و الحمدلله امروز پسرانم این مسیر را ادامه می‌دهند. یکی از آنها کوزه می‌نوازد و دیگری نی.»

نسل جوان موسیقی منطقه خود را فراموش نکنند

سن و سال برای خالو قنبر تنها یک عدد است و هیچگاه مانع از فعالیتش نشد. عشق به موسیقی که از دوران خردسالی در او جوانه زد و امروز، این عشق کهنسال، تمام وجودش را دربرگرفته است و همچنان با شوق به‌اجرای کنسرت و آموزش این ساز می‌پردازد تاآنجا که کرونا هم مانع از تدریس آن نشده و درآن دوران که بیش شاگردان خود را به دوره جمیع کرد و تعلیم می‌داد تا از آنها منبع درآمد خود که همان موسیقی است ارتزاق کنند.

استاد قنبر راستگو می‌گوید: «توصیه‌ام به جوانان این است که موسیقی بومی خود را فراموش نکنند. موسیقی اقوام ایران، اصیل و کهن است و قدمتی چند هزار ساله دارد. نواختن این ساز، نشاط‌بخش است و به فخرست میراث ناملموس کشور به ثبت ملی می‌رسد.

او در گفت‌وگویی که سالها قبل با «ایران» انجام داده اشاره داشته:

است و دیگر موسیقی‌ها ریشه دراین هنرناز دارند. اگرچه متأسفانه موسیقی پاپ در همه موسیقی‌ها رخنه کرده و برخی از جوانان را به سمت خود کشانده است.»جالب است بدانید این هنرمند، برای معرفی بیشتراین ساز تصمیم می‌گیرد با هنرمندان بسیاری همراهی و همکاری داشته باشد و به گفته خودش سازش را با ساز آنها کوچک کند. به عنوان مثال در قطعه «هیچ جا بندر نابو» با صدای رضا صادقی، قنبر راستگو شروه‌خوانی می‌کند و همچنین همکاری با گروه‌های موسیقی سنتی و تلفیقی و البته گروه داماهی.

شاگردانم ادامه دهنده راه من هستم

خالو قنبر دارای دکترای موسیقی افتخاری است. اوهم ساز می‌سازد و هم می‌نوازد و دراین باره می‌گوید: «من هم می‌نوازم و هم ساز می‌نوازم. درواقع صفر تا صد کارها برعهده خودم است. شعر، ملودی و نوازندگی. شعرهایم هم براساس مقام‌های قدیمی و هم مقام‌های جدید بوده و داستان و شعرهایی که محتوای آن به موسیقی کار و طبیعت محل زندگیمان اشاره دارد.»

او در پاسخ به این سؤال که با ثبت این‌ساز در میراث ملی، وظیفه‌و تعهد شما به عنوان یک هنرمند پیشکسوت برای اشاعه و ترویج این ساز چیست اظهار می‌کند: «نمام تلاش من در این سالها این بوده این‌ساز فراموش نشود و سعی‌ام

عکس: برنا

براین‌است با آموزش و تدریس آن این‌هنر را از خطر فراموشی محفل کنم و شاگردانم را به گونه‌ای آموزش داده‌ام که به مرحله استادی برسند و ادامه دهنده این مسیر باشند؛ البته در حال حاضر جوان‌ها کمتر به خواندن مقام‌های این موسیقی اشتیاق نشان می‌دهند و بیشتر می‌نوازند اما من هم می‌نوازم و هم می‌خوانم.» یکی از آیین‌هایی که خالو قنبر سالها به آن می‌پرداخت «بابازار» بود اما به گفته او این آیین در حال حاضر با رنتم‌های متفاوتی در مراسم مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد بویژه در بحث شعرو متن. اگرچه این آیین هم کم‌رنگ شده‌ است»

و البته فراموش نشود قنبرراستگو از شروه‌خوانان بنام ایران است. موسیقی‌ای که به گفته او کمفمای غمگانه در مایه دشتی است.

حرف تلخ این روزهای خالوقنبر

اما حرف تلخ این روزهای خالوقنبر خانه به‌دوشی اوست و این جایزه‌ها و تقدیرها و تجلیل‌ها مرهمی بر مشکلات او نبوده‌اند و شاید یک اتفاق خوشایند زودگذر باشد. سالها قبل منزل او در مسیر یکی از طرح‌های شهرداری بندرعباس قرارگرفت و برهمین اساس مجبور شد آنجا ترک کند. آن زمان به مبلغ ۲۸ میلیون تومان خانه‌ او را خریداری کردند و تا به امروز ن‌باوجود وعده‌های فسیار مسئولان این‌مشکل مرتفع نشده است. اسفند ۹۶ ماه احمد مرادی

اجرای گروه موسیقی داماهی با همراهی استاد قنبرراستگو
جالب است بدانید این هنرمند، برای معرفی بیشتر این ساز تصمیم می‌گیرد با هنرمندان بسیاری همراهی و همکاری داشته باشد و به گفته خودش سازش را با ساز آنها کوچک کند. به عنوان مثال در قطعه «هیچ جا بندر نابو» با صدای رضا صادقی، قنبرراستگو شروه‌خوانی می‌کند و همچنین همکاری با گروه‌های موسیقی سنتی و تلفیقی و البته گروه داماهی.

روی صحنه می‌رود. در سویی دیگر از شهر و در پردیس تئاتر «شهرزاد» چند نمایش روی صحنه هستند که از جمله آنها «برده خانه» گلاب آدینه است که نمایشنامه‌ای است به قلم بهرام بیضایی و در سالن دیگر این تماشاخانه هم «اتاق شماره ۶» به کارگردانی فرزاد سهرابی که به عنوان آثری محیطی در بوتنیک تئاتر ایران اجرا می‌شود. این نمایش ساعت ۱۹اجرا دارد. در همین سالن نمایش دیگری با نام «شقه خون» به کارگردانی مهدی محمدی اجرا می‌شود که نویسندگان هم جوانی ایرانی به نام شهرام احمدزاده است.

«موش مرگی» به نویسندگی و کارگردانی مهدی محبعلی هم دیگر نمایشی است که در سالن شماره ۳ شهرزاد به صحنه می‌رود، اجرای این نمایش ساعت ۱۹ انجام می‌شود. «شایعات» هم نمایشنامه‌ایست از نیل سایمون که مهسا عزیزی‌ن آن را به‌پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌برد. «کافه عاشقی» هم اثری‌است به نویسندگی و کارگردانی یک ایرانی به‌نام سعید جلال‌الدین دری که قرار است با پایاان اسفندماه در سالن ۲ شهزاد اجرا داشته باشد و بیشتر باید از آن به‌عنوان کنسرت نمایش یاد کرد آن‌شده است. سیروس همتی که در تئاتر و تلویزیون چهره‌ای آشناست این روزها در «فیش‌آباد» بازی می‌کند که خودش آن را نوشته و اشکان درویشی آن را کارگردانی می‌کند و در همین تئاتر شهزاد روی صحنه می‌رود.

عران اصغرپور و «پلاک هفت»

در بوتنیک تئاتر ایران هم حامی عزیزه‌ نمایش «مرگ» را روی صحنه می‌برد که این نمایش هم اثری‌است اقتباسی از نمایشنامه ودوی آلن و در سالن

فرهنگی

اخبار

پایان فیلمبرداری «پوست شیر» در اسفندماه

پخش فصل سوم و پایانی سریال پوست شیر صبح روز چهارشنبه ۱۰ اسفند در فیلم‌نت آغاز می‌شود و تا پایان فروردین‌ماه ۱۴۰۲ ادامه خواهد یافت. پخش فصل سوم همزمان با ماه‌آخر فیلمبرداری خواهد بود و طبق برنامه‌ریزی انجام شده، فیلمبرداری در اسفند ۱۴۰۱ به پایان می‌رسد. جمشید محمودی، کارگردانی پوست شیر را به عهده دارد و فیلمنامه این سریال را هم به همراه رضا بهاروند نوشته است. این سریال در سه فصل هشت قسمتی ساخته شده است. **ایرنا**

تقدیر از مادران چشم به راه در فرهنگسراهای شهر تهران

آیین گرامیداشت مادران شهدای جاویدالتر در قالب ویژه‌برنامه «مادران چشم به راه» همزمان با سالروز ولادت حضرت علی(ع)بر) و روز جوان به همت سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران در فرهنگسراهای شهر تهران برگزار می‌شود. در این برنامه که با حضور گروه‌های مردمی و با محوریت حضور نوجوانان برپا می‌شود، از ۲۰ نفر از مادران شهدای جاویدالتر در سطح مناطق ۱۲گانه شهر تهران تقدیربه‌عمل می‌آید. تقدیر از مادران شهدای جاویدالتر، کاشت نهال به یاد شهدا، غبارروبی مزار شهدای گمنام، خوانش وصیتنامه شهدا، ساخت و پخش مستنداتی از زندگی مادران چشم به راه و ... بخش‌هایی از این ویژه‌برنامه است. تفاوت این دوره از «مادران چشم به راه» در انتخاب شهدای جاویدالتر نوجوانان است. همچنین بنااست اجرای بخش‌های مختلف برنامه توسط نوجوانان صورت گیرد. ویژه‌برنامه «مادران چشم به راه» شنبه ۱۳ اسفندماه میزبان جمعی از خانواده‌های معظم شهدا، ایثارگران، جانبازان و چهره‌های فرهنگی خواهد بود.

تکذیب فروش موزه سینما و فیلمخانه ملی ایران

اصغر فارسی، معاون توسعه مدیریت و منابع سازمان سینمایی در خصوص گمانه‌زنی‌های اخیر نسبت به فروش موزه سینما گفت: «در پی مصوبه مولدسازی دارایی‌های دولت که ۳۱آبان‌ماه سال جاری به تصویب شورای‌عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا رسید، فهرستی به منظور مولدسازی از اموال و دارایی‌های وزارت آموزش و پرورش شهر تهران منتشر شده‌ که ذکر نام «باغ فردوس» در آن، شائبه و نگرانی‌هایی را برای اهالی سینما، پژوهشگران و علاقه‌مندان عرصه فرهنگ و هنر ایجاد کرده است، اما بر اساس تأکید وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس سازمان سینمایی کشور، پیگیری امور و لزوم حفظ و تکمیل این گنجینه‌ها (موزه سینما و فیلمخانه ملی ایران) از جمله مأموریت‌های جدی سازمان سینمایی است و این مراکز همچون نگینی در تاریخ سینمای ایران خواهند درخشید و هر گونه اخبار و گمانه‌زنی پیرامون فروش این دو مجموعه کاملاً مردود است و اساساً صحت ندارد. **ایرنا**

حذف یک سریال از نامزدهای پخش نوروز

سریال ماورایی مسعود دهنمکی با نام «رستگاری» که از سوسی برخی رسانه‌ها به‌عنوان گزینه پخش در رمضان ۱۴۰۲ یاد می‌شد، این روزها در مرحله پیش‌تولید است و قطعاً پخش آن به این مناسبت که با نوروز پیش‌رو مصادف است، نمی‌رسد. پیگیری‌های ایستا، از برخی عوامل سازنده سریال حاکی از آن است که با توجه به اینکه «رستگاری» در مرحله پیش‌تولید قرار دارد، عملاً این سریال از گزینه‌های پخش نوروز و رمضان حذف می‌شود، هر چند به گفته سازندگان «رستگاری»، از ابتدای‌هم بنانوده است این مجموعه به پخش در ماه رمضان ۱۴۰۲ برسد و براین اساس اگر بنا بر تولید بموقع باشد، می‌تواند در بین گزینه‌های پخش برای رمضان ۱۴۰۳ به حساب آید. **ایستا**